

Publicerad 2016-10-17 22:37 av Eugen

Monster

Monstret skapas där det är ensligt och kargt
Hela livet från det att det föds
Självföraktande, hatiskt och argt
Ensamheten, och rädsla gör att det göds

Monstret vandrar ilsket omkring
Sparkar, trampar sönder allt som kommer i vägen
Omgivningen darrar och ropar skrämt ”-spring”
De trycker och gömmer sig i alla lägen

Frustrerad vrålar monstret ut all sitt hat
Spottar, dräglar, fräser och ryter
Hungrig i själen, en eländets soldat
Växer av besvikelser och fördomar som aldrig tryter

Ostört kan hatet och ilskan explodera
Ingenting bromsar dess hastiga framfart
Nöter ner sin omgivning som tvingas erodera
Till slut är monstret så gott som ostoppbart

Finns det någon riddare i kärlekens rustning
Som beväpnad med omtanke kan ta en duell
Riddaren behöver inga vapen i sin utrustning
Det enda han behöver är att vara snäll

Men finns det någon som kan älska ett monster
Finns det någon som kan vilja det väl
Någon som står ut med alla dess konster
Någon som vågar blicka in i dess själ

Duellen är farlig, utgången oklar
Insatsen är de kämpandes själ
Kampen kan visa sig allt för kostbar
Men ömhet är monstrets enda akilleshäl

Finns det någon som är tillräckligt god?
Finns det någon som har tillräckligt med mod?

Författaren Eugen med Poeter.se id #84453 innehar upphovsrätten